

viis; jeg nævnte f. Ex. heller ikke det sydlige Sjællands Forbindelse med den Kjøbenhavnskorsørskte Bane, og Undersøgelseserne ere altsaa paa ingen Maade indskrænkede til de Steder, jeg nævnte, Venshyssel er paa ingen Maade udelukket. — Med Hensyn til det Endringsforslag, der er stillet under Nr. 2, skal jeg bemærke, at jeg for mit Vedkommende erkjender, at jeg ikke her har noget paa nogen Lov støttet Krav til 2,600 Rb., ikke engang til 2,000 Rb.; der staaer jo udtrykkeligt i Loven „indtil 2,000 Rb.“, og jeg kan derfor kun ansee Rigsdagen for at være i sin gode Ret, naar den undersøger, hvilket Beløb der behøves, og bestemmer det efter Behovet. Det forekommer mig saaledes, at den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning) trostigt kan frasælbe det under Nr. 2 stillede Endringsforslag. — Hvad angaaer Vetingelsen om Vicitation, da har jeg erklæret, at de vedkommende Arbejder skalde blive udførte ved Vicitation; det Samme erklærede jeg ogsaa, da Sagen var for i det andet Thing, og med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand bemærkede angaaende Statsrevisionen, da forekommer det mig dog rigtigt nok, at naar det her udtrykkeligt er erklæret og paa en saadan Maade, som jeg har gjort det, hvorved jeg antager, at det vil anerkjendes bindende ogsaa af mine Eftermænd, vil Statsrevision have god Grund til at paasee, at en saadan paatagen Forpligtelse efterkommes; jeg haaber, at hvad man saaledes mundtlig tilfuger, maa have ganske den samme Betydning for Regjeringen, som om det stod i en Lov. Det er derfor egentlig kun for ikke nu at frembringe en Meningsforskjellighed om disse Smaapunkter, at jeg maa fraraade at stemme for Endringsforslagene under Nr. 3 og 4. — Hvad angaaer Endringsforslaget under Nr. 5, maa jeg gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at det egentlig ikke kan siges at angaae en Overskridelse; thi der var ikke ved den hele Plans Affattelse gjort Regning paa Jernskodder, og naar man, efterat en Bygning, saa at sige, er færdig, siger: vi vilde ogsaa have Jernskodder, saa kan det ikke siges at være en Overskridelse. Jeg skjønner heller ikke rettere, end at Architekten ved dette Bygningsforetagende, naar jeg seer hen til den Tid og den Møje,

han har anvendt, kun har havt en tarvelig Løn for sit Arbejde, selv om han faaer det Honorar, hvorom der her er Tale. Jeg gjør ikke Krav derpaa som Noget, der skalde være absolut fornødent, eller hvis Nægtelse vilde bringe mig i Forlegenhed; men naar man negtede ham dette Honorar, var det, ligesom om man var misfornøiet med ham, og det vil uden Tvivl gjøre Manden mere ondt end Savnet af den lille Sum, hvorom der er Tale. — Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 6 skal jeg bemærke, at det, at Vedkommende slipper for de 500 Rb., jo allerede er en Belvillie fra Rigsdagens Side, da de jo vare paaregneede; men da jeg som Indenrigsminister har at paasee forskjellige Indbetalinger til Livrenteanstalten og deslige, veed jeg tilfældigviis, at, om Indtægten ogsaa et enkelt Aar skalde gaae noget over 2000 Rb., vil Overskuddet virkelig komme paa et Sted, hvor det ikke var til Oversflødighed. Jeg erkjender dog, som sagt, at hele Bevillingen, og altsaa ogsaa Eftergivelsen af de 500 Rb., naar Indtægten er under 2000 Rb., er en Belvilliesag af Rigsdagen. Den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning) talte om en fast Gage af 2000 Rb., en saadan troer jeg vist, at Manden med største Forsigtighed tog imod, men derom er der jo ikke Tale; der er jo kun Tale om at beholde Embedet paa samme Vilkaar som nu, altsaa med hele den Usikkerhed, hvorpaa disse 2000 Rb. hvile. — Min Hovedgrund til at modsætte mig disse forskjellige Endringsforslag under Nr. 2—6 er dog egentlig, som sagt, den, at man, som den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds bemærkede, kan sætte sig saa fast i saadanne Smaaposter, at det, besynderligt nok, kan staae saaledes, som om Rigets Bæe og Vel beroede paa dem, og naar vi nu see, hvad Vægt Finantsudvalget og Thinget ere tilbøjelige til at lægge paa disse Poster, saa kan det jo godt være, at det andet Thing paa samme Maade anseer Sagen for overordentlig vigtig; men det vilde dog see underligt ud i den Anledning at nedlægge et Mæglingsudvalg, endfige at frembringe af den Uleilighed, som vilde være Følgen, dersom der ikke til Skyende og Sidst tilveiebragtes Enighed mellem Thingene.